

ZAHRADNÍ RESTAURACE STRANČICE

Zahradní restaurace AHH
(Adolf Hoffmeister) v obecním parku

Zahradní restaurace AHH doplňuje obecní park o nové centrum společenského života, aniž by potlačila jeho hlavní hodnoty. Kompaktní nízká stavba je zasazena do těžiště parku, zachovává vzrostlou zeleň a využívá přirozenou terénní modelaci pro vznik zeleného amfiteátru. Pergola, terasy a velkorysé prosklení stírají hranici mezi restaurací a parkem a vytvářejí prostor, který může během dne sloužit každodennímu setkávání a večer se proměnit v zázemí kulturních a komunitních akcí.

Identita místa vychází z příběhu Adolfa Hoffmeistra a ze spojení přírodního charakteru parku s industriální stopou Strančic. Dřevo, ocel, kámen a vegetace vytvářejí jednoduchou a robustní architekturu, která má přirozeně stárnout společně s parkem. AHH není jen restaurací – je zázemím pro každodenní život parku, místem pro setkávání i platformou pro jeho další otevření obci.

Místo

Stávající městský park vznikl na místě někdejší zahrady rodinné vily mezi ulicemi Hrdinů a U Parku. Jeho dnešní charakter stále výrazně určuje původní koncept vila–zahrada. Vzrostlé stromy, komorní mikroklima a výrazná terénní modelace vytvářející přirozený amfiteátr jsou hlavními hodnotami místa a zároveň určují jeho limity.

Původně soukromý areál je dnes veřejným parkem. Přesto zůstává od města oddělen oplocením a omezenou otevírací dobou. Přístup z centra navíc komplikuje železniční trať a pěší lávka. Park tak zůstává částečně izolovaný od každodenního života obce.

Přitom již dnes funguje jako její přirozené rekreační a společenské centrum. Nabízí dětské hřiště, minigolf, víceúčelové hřiště, altán, vodní prvek a především prostor pro společná setkávání. Přirozená terénní modelace se využívá při dětských dnech, čarodějnicích, koncertech a dalších akcích.

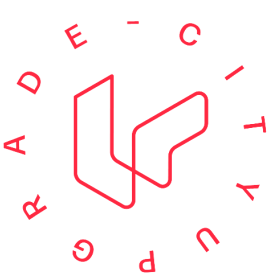
Chybí však odpovídající zázemí. Pro kulturní akce není k dispozici stálé pódium ani zázemí pro účinkující, občerstvení nemá plnohodnotnou kuchyni a při větších akcích se park i jeho okolí dostává až na hranici své provozní kapacity. Původně soukromá zahrada tak dnes nese veřejnou zátěž, pro kterou nebyla navržena.

Nový objekt proto nevnímáme jako samostatnou stavbu vloženou do parku. Jeho úkolem je doplnit to, co parku chybí, a přitom zachovat to, co je na něm cenné.

Myšlenka návrhu

Návrh vychází z přesvědčení, že nová stavba nemá být dominantou parku. Má vytvořit jeho nové centrum, aniž by převzala jeho hlavní roli.

Proto je objekt kompaktní, jednopodlažní a nízký. Je umístěn v těžišti areálu,

kde přirozeně propojuje několik různých světů parku – vstupní část, prostor společenských akcí, sportovně-rekreační zónu i klidovou zeleň.

Nejdůležitějším prostorem přitom není samotná budova, ale prostor mezi budovou a parkem. Stavba jej vytváří pomocí teras, pergoly a přirozeného terénu. Vzniká tak místo, které může během dne fungovat jako kavárna a restaurace, při rodinné oslavě jako zahradní prostor a při obecní slavnosti jako zázemí velké kulturní akce.

Terén původní zahrady se přirozeně mění v amfiteátr. Budova a pergola jeho prostor doplňují, nikoli nahrazují. Architektura tak využívá největší hodnotu místa – jeho vlastní prostorovou logiku.

AHH – Adolf Hoffmeister

Novému místu dává identitu osobnost Adolfa Hoffmeistra, jehož život byl se Strančicemi spojen prostřednictvím letních pobytů a společenského života meziválečného letoviska. Právě zde v roce 1923 přivezl z Anglie golfové hole a zahájil první neformální odpaly, které se staly jedním z počátků českého golfu.

Restaurace AHH na tento lokální příběh nenavazuje historizující architekturou. Inspiruje se spíše Hoffmeisterovým způsobem práce – kresbou, zkratkou, nadšátkou a lehkostí.

Podél objektu vzniká pobytová galerie, která propojuje interiér s parkem. Stěny a vybrané části fasády mohou sloužit jako prostor pro výtvarné instalace, grafické motivy a odkazy na Hoffmeisterovu tvorbu. Identita místa se tak nestává pouze názvem restaurace, ale součástí architektury a každodenního života.

Stavba v parku

Architektura vychází z charakteru samotného parku. Inspirací jsou přirozené textury kmenů, dřeva a kamene, masivní parkový mobiliář i drobné technické prvky.

Současně pracuje s druhou výraznou vrstvou Strančic – železnicí a industriální krajinou. Ocelové konstrukce, plechové přístřešky, rošty nadchodu a jejich rytmus představují přirozený protějšek měkkosti stromů a zeleně.

Dřevo, ocel, kámen a popínavá vegetace proto vytvářejí jednoduchý materiálový jazyk, který kombinuje robustnost s lehkostí. Stavba nemá působit jako nový objekt vložený do parku, ale jako jeho přirozená součást, která bude postupně stárnout společně s místem.

Stávající vzrostlá zeleň je v návrhu zachována bez nutnosti kácení. Extenzivní zelená střecha, popínavá vegetace a představená pergola dále zjemňují hmotu stavby a pomáhají omezit její vizuální působení v dálkových pohledech.

Amfiteátr a veřejný prostor

Výrazná terénní modelace původní zahrady je jednou z největších hodnot místa. Návrh ji proto využívá pro vznik zeleného komunitního amfiteátru.

Jeho kapacita je přibližně 350–400 míst k sezení, při větších akcích může být rozšířena až na přibližně trojnásobek míst ke stání. Další návštěvníci mohou využít přilehlé terasy a prostor pergoly.

V dolní části amfiteátru vzniká víceúčelová zpevněná plocha pro pódium, trhy, kulturní akce i běžný pobyt. Její povrch bude navržen jako vodopropustný a finální řešení bude zvoleno podle požadavků na pojezd techniky, stánkový prodej a potřebnou únosnost. Uvažuje se například o probarveném vsakovacím asfaltu, mechanicky zpevněném mlatu nebo světlém drátkobetonovém povrchu.

Pergola představuje otevřený rám mezi restaurací a parkem. Její konstrukce může sloužit k sezení, jako venkovní galerie i jako prostorová hranice mezi živým provozem amfiteátru a klidnější částí parku. Částečně kryté a uzavíratelné úseky zároveň umožňují využití pergoly i za méně příznivého počasí.

V jarním a podzimním období je ve vymezených částech terasy možné uvažovat s lokálním vytápěním, které prodlouží její sezónní využití.

Restaurace jako zázemí parku

Restaurace je navržena jako celoroční provoz, který doplňuje každodenní život parku i jeho sváteční využití.

Vnitřní kapacita přibližně 60 míst představuje z hlediska návrhu vyváženou velikost mezi provozní a ekonomickou udržitelností a atraktivitou pro budoucího provozovatele. Menší kapacita by znamenala vyšší provozní a ekonomické riziko.

V běžném provozu je interiér doplněn venkovním sezením. V letní sezóně a při větších akcích umožňuje systém teras a pergoly rozšíření o až 110 dalších míst.

Gastronomický provoz je dimenzován na přibližně 150–200 porcí jídel denně, s těžištěm v odpoledních a večerních hodinách. Nabídka je založena na neformálním setkávání, čerstvých jídlech z lokálních surovin a kompaktním stálém menu doplněném specializovanými nápoji a kvalitním kávovým servisem.

Cílem není vytvořit formální restauraci, ale přirozené místo pro každodenní setkávání – zastavení po práci, kávu s dětmi, rodinnou oslavu i večerní posezení.

Provozní variabilita

Stejný prostor musí být schopen fungovat v různých měřítcích.

V běžném režimu funguje restaurace jako kavárna, bistro nebo restaurace. Při rodinných a společenských akcích se provoz rozšiřuje na terasy a do pergoly.

Při velkých veřejných akcích se těžiště provozu přesouvá do parku.

Klíčovým prvkem je proto samostatné výdejní okénko orientované přímo do parku. Umožňuje obsloužit velké množství návštěvníků bez toho, aby vstupovali do interiéru restaurace nebo křížili provozní trasy běžných hostů.

Venkovní gastro zóna s grilem a samostatný venkovní bar doplňují zázemí pro svatby, rodinné oslavy, firemní akce, teambuildingy nebo zahradní slavnosti.

Interiér tvoří otevřená panoramatická hala s barem a výčepem. Velkoformátové prosklení nabízí přibližně 300° výhled do parku a propojuje vnitřní prostor s okolní zelení. Současně umožňuje rodičům přirozený přehled o dění u dětských hřišť.

Centrálním prvkem interiéru jsou krbová kamna s uzavíratelným kozubem pro grilování a prezentace. Stěny mohou zároveň sloužit jako plocha pro výtvarné instalace a grafické prvky rozvíjející identitu AHH.

Všechny zákaznické prostory jsou navrženy jako bezbariérové. Součástí objektu je také veřejně přístupné WC, které může fungovat nezávisle na provozu restaurace.

Materiál a konstrukce

Objekt je navržen jako kompaktní jednopodlažní dřevostavba. Kombinace dřeva a oceli navazuje na přírodní i industriální charakter Strančic.

Dřevěné obklady pracují s přirozenou strukturou a stárnutím materiálu, ocelové prvky odkazují na železniční a technickou infrastrukturu v okolí. Zelená pergola, popínavá vegetace a extenzivní zelená střecha stavbu vizuálně propojují s parkem.

Terasy jsou navrženy z přírodního dřeva a lze je flexibilně členit pomocí paravánů. Pergola kombinuje dřevěnou a ocelovou konstrukci a její jednotlivé části mohou být podle potřeby uzavíratelné nebo kryté.

Velkoformátové prosklení je opatřeno skly s tepelně odrazivou vrstvou. Proti přehřívání je chráněno především hlubokým přesahem pergoly, doplněným venkovními screenovými roletami. Otvíravé výplně umožňují přirozené provětrávání.

Příjezdová komunikace a parkovací plochy jsou navrženy v přírodním duchu, například pomocí mlatových povrchů nebo šterkového trávníku.

Technologie

Technické řešení sleduje nízkou energetickou náročnost, tepelný komfort a minimalizaci dopadů provozu na okolní park.

Jako primární zdroj energie je uvažováno tepelné čerpadlo země–voda. Vytápění a chlazení interiéru zajišťují sálavé podlahové a stropní systémy. Gastro provoz je vybaven nuceným větráním s rekuperací, zatímco panoramatická

hala umožňuje kombinaci nuceného a přirozeného větrání.

Hospodaření s dešťovou vodou je založeno na kombinaci zelené střechy, retenční nádrže a vsakování na pozemku. Zachycená voda bude využívána pro zálivku parkové zeleně, přebytečná voda bude vsakována. Dešťové vody tak nebudou zatěžovat veřejnou kanalizační síť.

Doprava a širší vztahy

Provoz restaurace vyžaduje odpovídající dopravní zázemí. Návrh proto upravuje stávající vjezd z ulice Hrdinů a zajišťuje jeho bezpečné napojení na hlavní komunikaci. Zásobování využívá příjezdovou komunikaci zakončenou úvratí pro manipulaci zásobovacích vozidel.

V areálu je navrženo až 10 návštěvnických parkovacích stání a samostatná plocha pro účinkující a technické zajištění kulturních akcí.

Počet parkovacích míst je zároveň důležitý pro dlouhodobou ekonomickou a provozní funkci restaurace. Proto je vhodné jejich kapacitu řešit v širším území, nikoli pouze uvnitř areálu. Potenciál představuje zpevněná plocha před potravinami v ulici Průmyslová nebo nové parkovací plochy podél ulice U Parku, například ve formě šterkového trávníku.

Parkovací místa v bezprostředním okolí parku mohou být využívána především pro večerní provoz restaurace a jako zázemí větších kulturních akcí.

Širší proměna parku může současně řešit jeho dnešní částečnou uzavřenost. Nabízí se nové pojetí oplocení, nový vstup na jižní hraně areálu a možnost provozu parku i mimo otevírací dobu restaurace, například pomocí samostatné branky uzavírané pouze v nočních hodinách.

V budoucnu lze uvažovat také o západním vstupu, který by umožnil nezávislý přístup k multifunkčnímu hřišti a vytvořil další vazbu parku na okolní území.

Tyto úpravy nejsou podmínkou realizace restaurace. Představují však příležitost postupně proměnit původně uzavřenou soukromou zahradu v otevřený veřejný park přirozeně propojený s obcí.

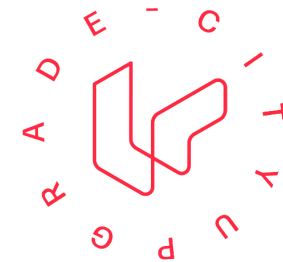
Další stupeň dokumentace

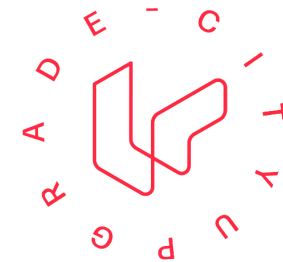
V další fázi bude potřeba upřesnit především gastro technologii a podle ní plošné nároky skladů a provozního zázemí. Konkrétní velikost mobilního nebo pevného pódia a jeho zázemí bude koordinována s dramaturgií plánovaných obecních akcí.

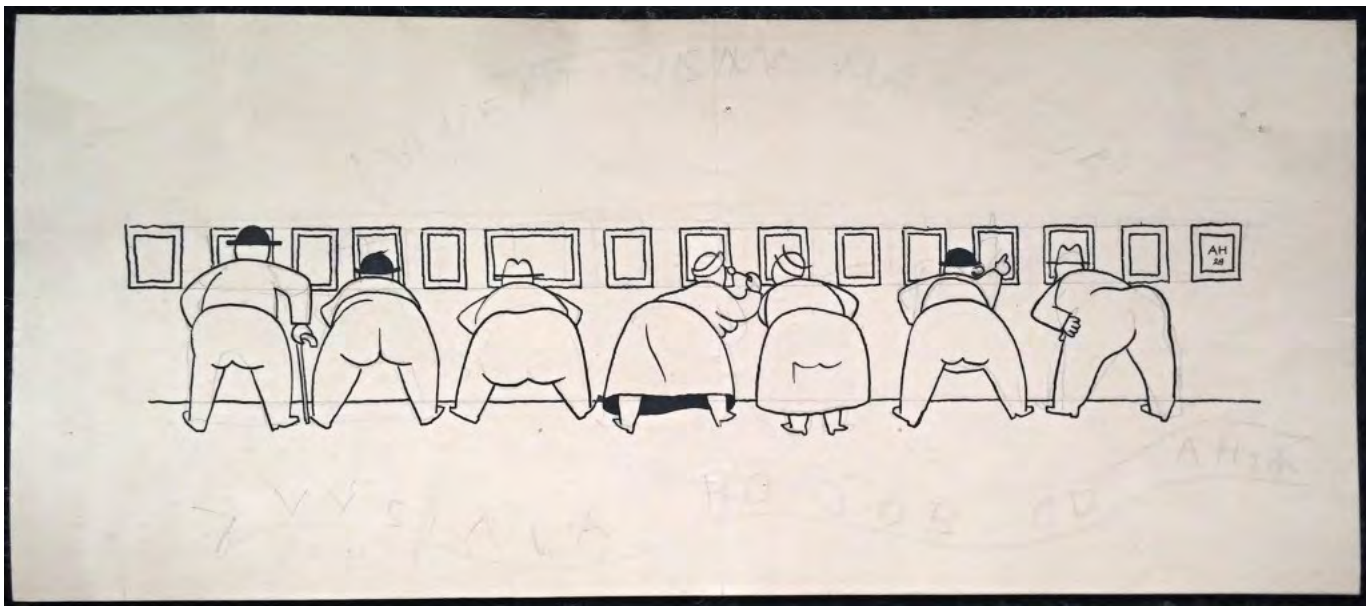
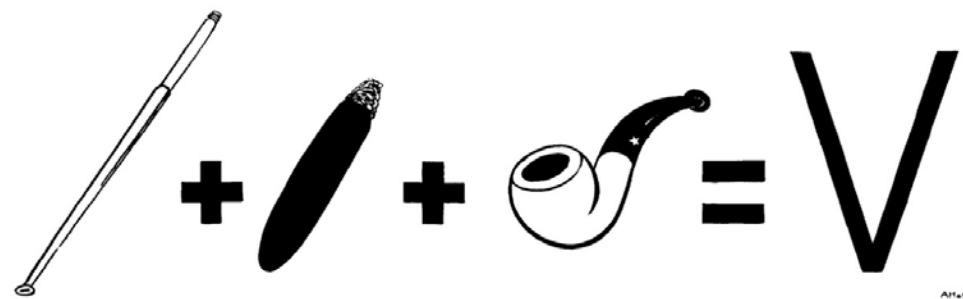
Současně bude vhodné dále prověřit širší pěší a dopravní vazby parku, jeho oplocení, vstupy a možnosti postupného rozšíření parkovacích kapacit.

stávající stav / inspiace

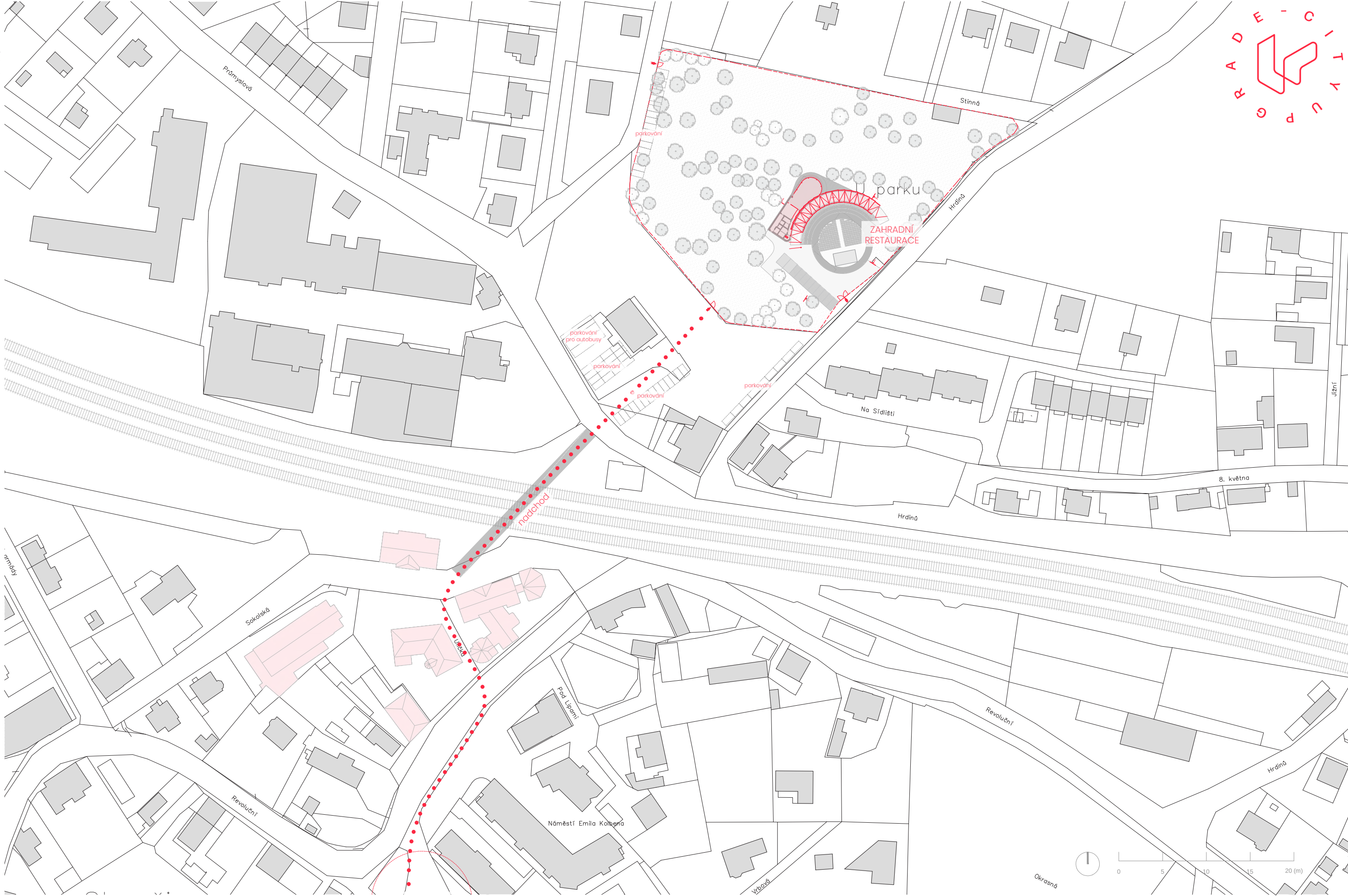

Interiér restaurace – kozub

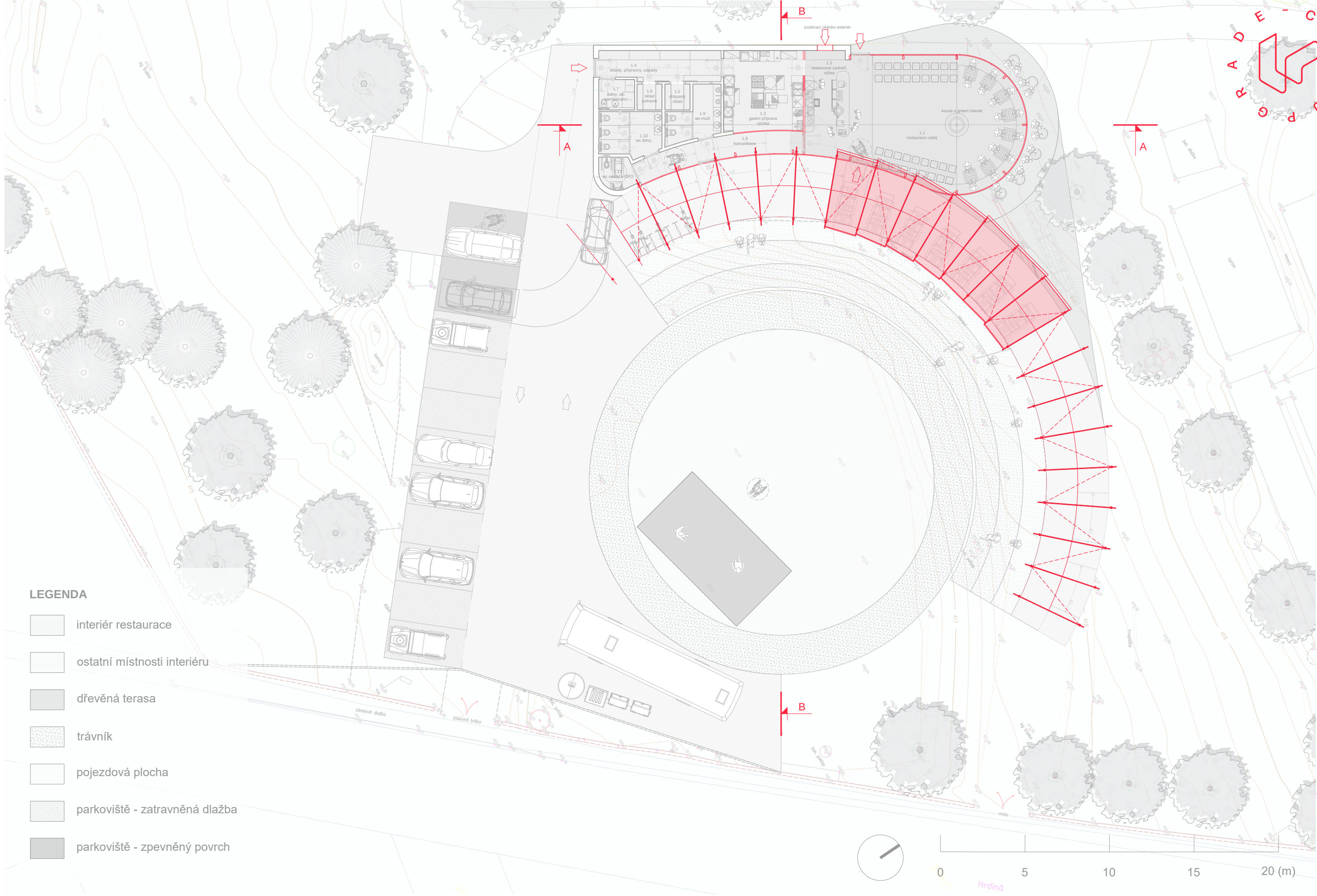

situace širších vztahů

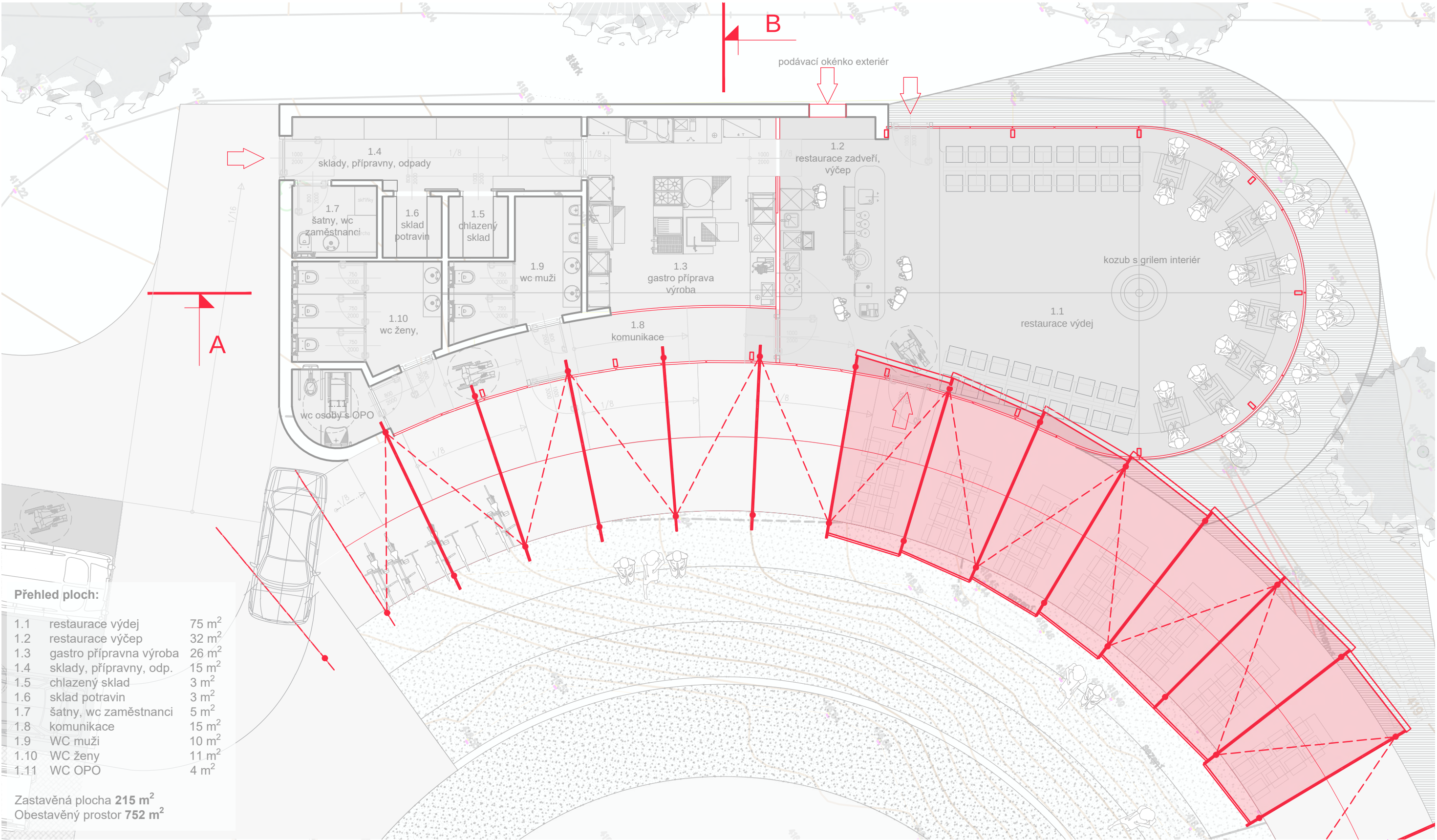
nadhledová areálová perspektiva

perspektiva

pohled na severní prosklenou fasádu restaurace
návaznost na krytou část pergoly

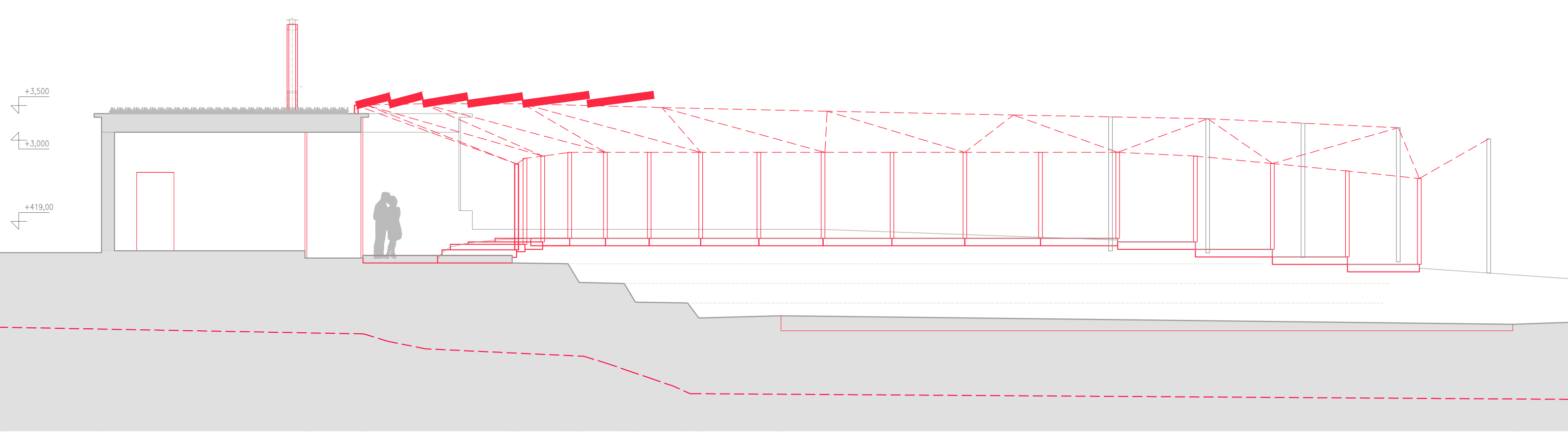
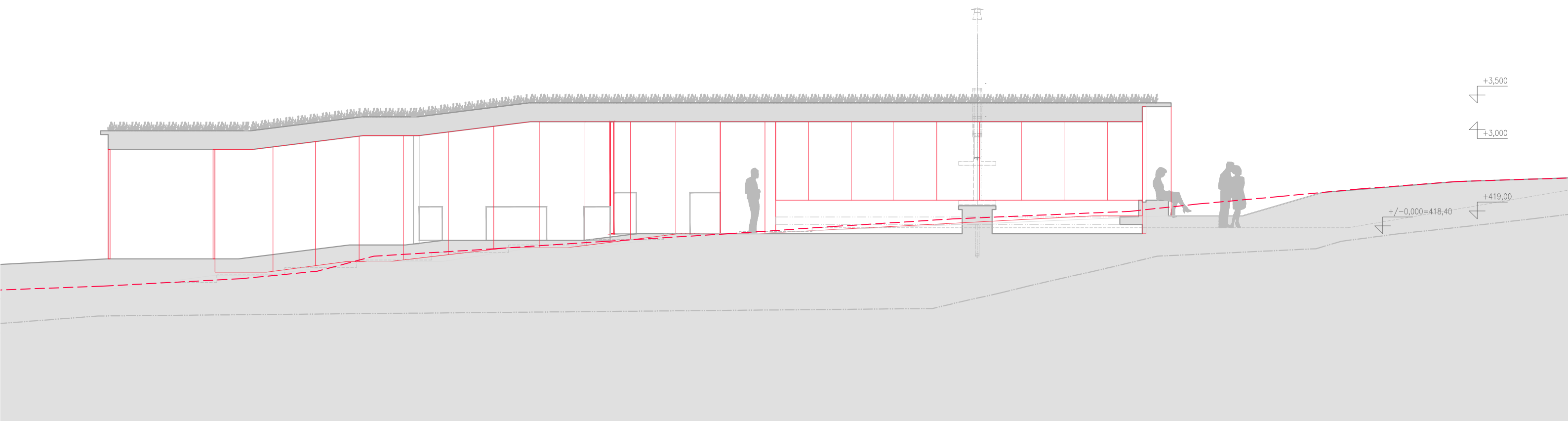

půdorys restaurace

perspektiva

severní pohled na sezení s výhledem do parku
prosklení, lavice a porostlá střecha

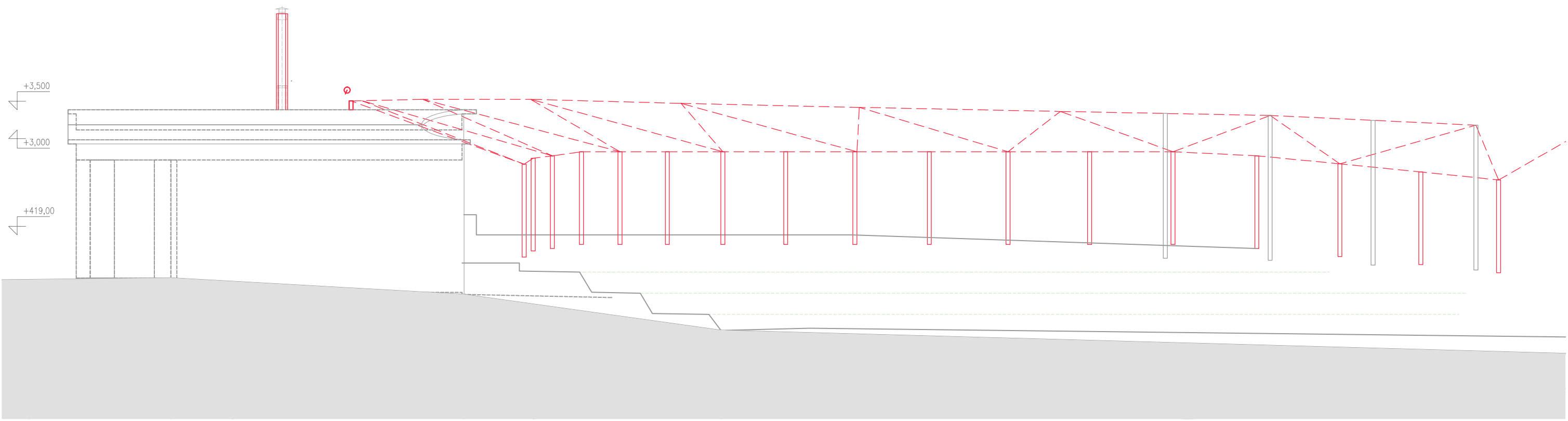
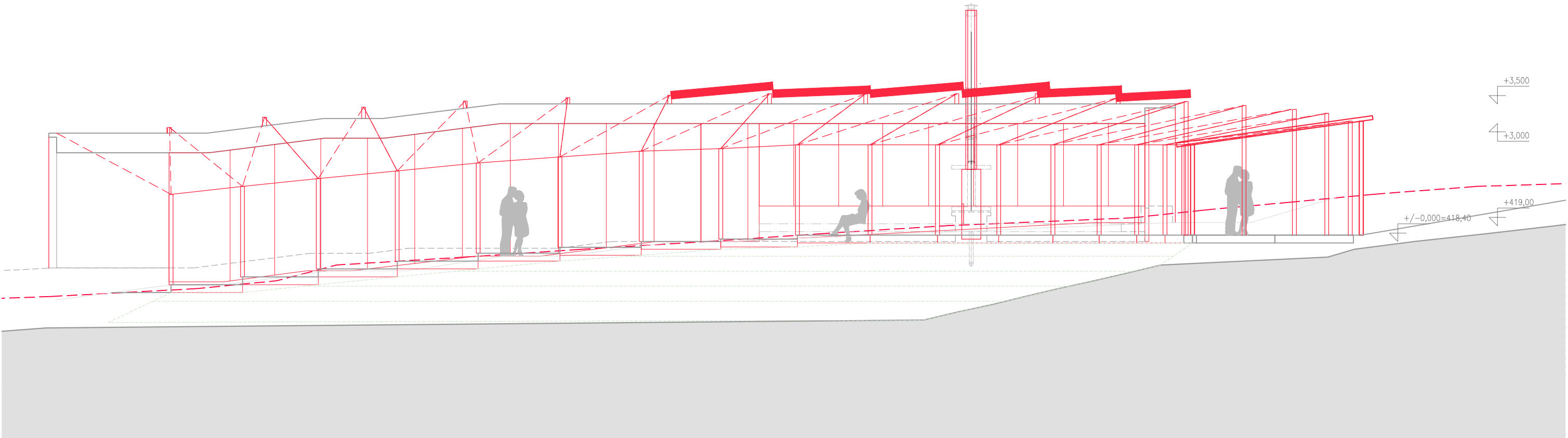
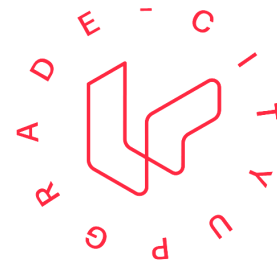

řez A a B

perspektiva

pohled na výdejové okénko

perspektiva

pohled na jižní fasádu
se vsutpní částí pergoly

perspektiva

volné sezení směrem k amfiteátru

perspektiva

interiérový pohled - panoramatický výhled do parku i amfiteátru
centrální kozub, interiérová lavice, stolky a židle

